

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 676

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
818.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
819.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
820.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
821.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
822.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4
823.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4
824.	— Decret pentru revocarea din funcție a unui membru al Guvernului	5
825.	— Decret pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 296 din 6 mai 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații</i> ” din cuprinsul art. 169 ¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 169 ² din Legea nr. 263/2010	6–15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
374.	— Decizie pentru numirea domnului Cosmin-Constantin Baciu în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății	16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 761/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 10 iulie 2021, doamna Georgeta Roibu, judecător la Judecătoria Câmpulung, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iulie 2021.
Nr. 818.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 753/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Daniela Laura Moraru, judecător la Curtea de Apel București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iulie 2021.
Nr. 819.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 752/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Violeta Dumitru, judecător la Curtea de Apel Ploiești, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iulie 2021.

Nr. 820.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 758/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Marga Firu, judecător la Tribunalul Dolj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iulie 2021.

Nr. 821.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 885/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ana Covrig, judecător la Curtea de Apel Cluj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iulie 2021.

Nr. 822.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 510/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Alexandru Nicolae Cor, procuror în cadrul Biroului Teritorial Covasna al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iulie 2021.

Nr. 823.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru revocarea din funcție a unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 42 lit. a) și art. 43 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se revocă din funcția de membru al Guvernului domnul Alexandru Nazare, ministrul finanțelor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iulie 2021.

Nr. 824.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru desemnarea unui membru al Guvernului
ca ministru interimar**

În temeiul prevederilor art. 100 alin. (1), ale art. 106 și ale art. 107 alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Florin-Vasile Cîțu, prim-ministru, ca ministru al finanțelor, interimar.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iulie 2021.

Nr. 825.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 296**

din 6 mai 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 169² din Legea nr. 263/2010

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Mihai Popa în Dosarul 1.483/97/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 496D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 501D/2019, nr. 513D/2019, nr. 581D/2019, nr. 582D/2019, nr. 596D/2019, nr. 597D/2019, nr. 601D/2019, nr. 602D/2019, nr. 610D/2019—614D/2019, nr. 640D/2019, nr. 641D/2019, nr. 643D/2019, nr. 644D/2019, nr. 697D/2019, nr. 702D/2019, nr. 735D/2019, nr. 849D/2019, nr. 1.012D/2019, nr. 1.113D/2019, nr. 1.114D/2019, nr. 1.146D/2019, nr. 1.149D/2019, nr. 1.215D/2019, nr. 1.359D/2019, nr. 1.578D/2019—1.580D/2019, nr. 1.582D/2019, nr. 1.584D/2019, nr. 1.586D/2019, nr. 1.589D/2019, nr. 1.593D/2019, nr. 1.818D/2019, nr. 1.837D/2019—1.839D/2019, nr. 2.003D/2019, nr. 2.004D/2019, nr. 2.013D/2019, nr. 2.017D/2019, nr. 2.040D/2019, nr. 2.101D/2019—2.103D/2019 și nr. 2.670D/2019, având ca obiect excepții asemănătoare cu cea din Dosarul nr. 496D/2019, ridicate de Bogdan Toader, Gavrilă Lazăr, Alexe Corici, Melu Mihalache, Neculai Ionașcu, Maria Guica, Mircea Beldea, Rodion Mancs, Victor Șoavă, Constantin Cazacu, Viorel Cherecheș, Marta Weisz, Vasile Sorin Holingher, Georgică Irode, Ioan Gălățan, Ion Danciu, Florinel Ciocan, Constantin Nestian, Constantin Dîrnu, Dumitru Lăzăroiu, Ioan Moldovan, Vasile Marcu, Petru George Petruți, Moise Gașpar, Gheorghe Pîrjol, Adrian Alecu, Victor Băloi, Dobîrcău Georgel Astratine, Petre Ardeiu, Eugen Valentin Săcui, Ștefan Muntean, Georgeta Botica, Aurel Dobre, Dumitru Doru Peșcan, Florica Stoicuță, Mihail Stelian Sidea, Ionel Coroian, Sabin Drăgan și Dumitru Lăcătușu în dosarele nr. 1.801/97/2018, nr. 1.958/97/2018, nr. 341/97/2018, nr. 438/97/2018, nr. 478/97/2018, nr. 1.362/97/2018, nr. 1.892/97/2018, nr. 1.906/97/2018, nr. 3.825/97/2017, nr. 339/97/2018, nr. 1.560/97/2018, nr. 2.558/97/2018, nr. 3.984/97/2017, nr. 698/97/2018, nr. 4.199/97/2017, nr. 4.198/97/2017, nr. 340/97/2018,

nr. 3.828/97/2017, nr. 342/97/2018, nr. 344/97/2018, nr. 385/97/2018, nr. 782/97/2018, nr. 1.475/97/2018, nr. 817/97/2018, nr. 1.067/97/2018, nr. 769/97/2018, nr. 2.038/97/2018, nr. 1.557/97/2018, nr. 1.250/97/2018, nr. 3.182/97/2018, nr. 1.139/97/2018, nr. 338/97/2018, nr. 2.655/97/2018, nr. 699/97/2018, nr. 1.549/97/2018, nr. 1.551/97/2018, nr. 1.552/97/2018, nr. 1.555/97/2018 și nr. 1.209/97/2018 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Constantin Trandafir în Dosarul nr. 48.619/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Tamas Kocsis, Kis Andrei, Szász Csaba, Kovács Mihály și Vasile Gorgan în dosarele nr. 412/84/2018, nr. 480/84/2018, nr. 340/84/2018 și nr. 339/84/2018 și nr. 479/84/2018 ale Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale, de Paul Gherghina, Iancu Ardeiu și Constantin Ștefănescu în dosarele nr. 2.993/95/2018, nr. 2.787/95/2018 și nr. 2.576/95/2018 ale Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și de Laurențiu Mențel în dosarul nr. 2.700/121/2018 al Tribunalului Galați — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu această măsură.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 501D/2019, nr. 513D/2019, nr. 581D/2019, nr. 582D/2019, nr. 596D/2019, nr. 597D/2019, nr. 601D/2019, nr. 602D/2019, nr. 610D/2019—614D/2019, nr. 640D/2019, nr. 641D/2019, nr. 643D/2019, nr. 644D/2019, nr. 697D/2019, nr. 702D/2019, nr. 735D/2019, nr. 849D/2019, nr. 1.012D/2019, nr. 1.113D/2019, nr. 1.114D/2019, nr. 1.146D/2019, nr. 1.149D/2019, nr. 1.215D/2019, nr. 1.359D/2019, nr. 1.578D/2019—1.580D/2019, nr. 1.582D/2019, nr. 1.584D/2019, nr. 1.586D/2019, nr. 1.589D/2019, nr. 1.593D/2019, nr. 1.818D/2019, nr. 1.837D/2019—1.839D/2019, nr. 2.003D/2019, nr. 2.004D/2019, nr. 2.013D/2019, nr. 2.017D/2019, nr. 2.040D/2019, nr. 2.101D/2019—2.103D/2019 și nr. 2.670D/2019 la Dosarul nr. 496D/2019, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate raportată la standardele constituționale de calitate, deoarece sintagma criticată a fost lămurită prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. De asemenea, prevederile criticate nu retroactivează, întrucât recalcularea prevăzută de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 nu vizează

drepturi de care ar fi trebuit să se țină seama la calcularea pensiei, ci reprezintă expresia voinței legiuitorului de a acorda, pentru viitor, un anumit beneficiu unei anumite categorii de beneficiari. Mai departe, menționează că prevederile criticate nu sunt discriminatorii, având în vedere că cele două categorii de persoane între care s-ar realiza pretinsa discriminare se află în situații diferite: pe de o parte, pensionari care au beneficiat de stagiul de cotizare cu durată redusă și, pe de altă parte, cei care, având stagiul complet de cotizare, au beneficiat de creșterea punctajului de pensie. Nici dreptul de proprietate privată nu este încălcat, deoarece stagiul complet de cotizare, deși este un element de care se ține seama la calcularea pensiei, nu poate fi asimilat unui drept de proprietate. În sfârșit, critica raportată la art. 129 și 148 din Constituție este, de asemenea, neîntemeiată, deoarece căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 14 februarie 2019 și 28 februarie 2019, pronunțate în dosarele nr. 1.483/97/2018 și nr. 1.801/97/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Mihai Popa și Bogdan Toader și constituie obiectul dosarelor Curții nr. 496D/2019 și nr. 614D/2019.

9. Prin încheierile din 14 februarie 2019, din 5 martie 2019, din 6 martie 2019, din 12 martie 2019, din 28 martie 2019, din 4 aprilie 2019, din 17 aprilie 2019, din 18 aprilie 2019, din 14 mai 2019, din 5 iunie 2019, din 30 mai 2019, din 19 iunie 2019, din 25 iunie 2019, din 12 iunie 2019, din 27 iunie 2019 și din 26 septembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 1.958/97/2018, nr. 341/97/2018, nr. 438/97/2018, nr. 478/97/2018, nr. 1.362/97/2018, nr. 1.892/97/2018, nr. 1.906/97/2018, nr. 3.825/97/2017, nr. 339/97/2018, nr. 1.560/97/2018, nr. 2.558/97/2018, nr. 3.984/97/2017, nr. 698/97/2018, nr. 4.199/97/2017, nr. 4.198/97/2017, nr. 340/97/2018, nr. 3.828/97/2017, nr. 342/97/2018, nr. 344/97/2018, nr. 385/97/2018, nr. 782/97/2018, nr. 1.475/97/2018, nr. 817/97/2018, nr. 1.067/97/2018, nr. 769/97/2018, nr. 2.038/97/2018, nr. 1.557/97/2018, nr. 1.250/97/2018, nr. 3.182/97/2018, nr. 1.139/97/2018, nr. 338/97/2018, nr. 2.655/97/2018, nr. 699/97/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) teza finală și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Gavrilă Lazăr, Alexe Corici, Melu Mihalache, Neculai Ionașcu, Maria Guica, Mircea Beldea, Rodion Mancs, Victor Șoavă, Constantin Cazacu, Viorel Cherecheș, Marta Weisz, Vasile Sorin Holingher, Georgică Irode, Ioan Gălățan, Ion Danciu, Florinel Ciocan, Constantin Nestian, Constantin Dîrnu, Dumitru Lăzăroiu, Ioan Moldovan, Vasile Marcu, Petru George Petruți, Moise Gașpar, Gheorghe Pîrjol, Adrian Alecu, Victor Băloi, Dobîrcău Georgel Astratine, Petre Ardeiu, Eugen Valentin Săcui, Ștefan Muntean, Georgeta Botica, Aurel Dobre și Dumitru Doru Peșcan și constituie obiectul dosarelor Curții nr. 501D/2019, nr. 581D/2019, nr. 582D/2019, nr. 640D/2019, nr. 641D/2019, nr. 735D/2019, nr. 1.012D/2019, nr. 1.113D/2019, nr. 1.114D/2019, nr. 1.146D/2019, nr. 1.149D/2019, nr. 1.215D/2019, nr. 1.578D/2019, nr. 1.579D/2019, nr. 1.580D/2019, nr. 1.582D/2019, nr. 1.584D/2019, nr. 1.586D/2019, nr. 1.589D/2019, nr. 1.593D/2019, nr. 1.818D/2019, nr. 1.837D/2019, nr. 1.838D/2019, nr. 1.839D/2019, nr. 2.003D/2019, nr. 2.004D/2019, nr. 2.013D/2019, nr. 2.017D/2019,

nr. 2.040D/2019, nr. 2.101D/2019, nr. 2.102D/2019, nr. 2.103D/2019 și nr. 2.670D/2019.

10. Prin Încheierea din 4 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 48.619/3/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ din Legea nr. 263/2010.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constantin Trandafir și constituie obiectul Dosarului Curții nr. 513D/2019.

11. Prin încheierile din 22 februarie 2019 și din 6 mai 2019, pronunțate în dosarele nr. 412/84/2018, nr. 480/84/2018, nr. 340/84/2018 și nr. 339/84/2018 și nr. 479/84/2018, **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.** Excepțiile au fost ridicate de Tamas Kocsis, Kis Andrei, Szász Csaba, Kovács Mihály și Vasile Gorgan și constituie obiectul dosarelor Curții nr. 596D/2019, nr. 597D/2019, nr. 601D/2019, nr. 602D/2019 și nr. 1.359D/2019.

12. Prin încheierile din 28 februarie 2019 și din 7 martie 2019, pronunțate în dosarele nr. 1.549/97/2018, nr. 1.551/97/2018, nr. 1.552/97/2018, nr. 1.555/97/2018 și nr. 1.209/97/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, în raport cu dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Florica Stoicută, Mihail Stelian Sidea, Ionel Coroian, Sabin Drăgan și Dumitru Lăcătușu și constituie obiectul dosarelor Curții nr. 610D/2019, nr. 611D/2019, nr. 612D/2019, nr. 613D/2019 și nr. 697D/2019.

13. Prin încheierile din 7 martie 2019 și din 18 martie 2019, pronunțate în dosarele nr. 2.993/95/2018, nr. 2.787/95/2018 și nr. 2.576/95/2018, **Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) teza finală și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010.** Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Paul Gherghina, Iancu Ardeiu și Constantin Ștefănescu și constituie obiectul dosarelor Curții nr. 643D/2019, nr. 644D/2019 și nr. 849D/2019.

14. Prin Încheierea din 21 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.700/121/2018, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) ultima teză din Legea nr. 263/2010.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Laurențiu Mențel și constituie obiectul Dosarului Curții nr. 702D/2019.

15. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în litigii având ca obiect recalcularea pensiei în considerarea prevederilor legale criticate.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că se încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece interpretarea criticată face posibile două modalități de interpretare opuse în ceea ce privește determinarea noului punctaj mediu anual. Autorii susțin că soluția reținută prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de instanța supremă, nu clarifică stagiul complet de cotizare de care se va ține seama în cazul unei pensii stabilite în temeiul Legii nr. 3/1977, cu sau fără creșterile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2008, Ordonanța de urgență a**

Guvernului nr. 209/2008 și art. 169 din Legea nr. 263/2010 și nu clarifică o serie de chestiuni privitoare la modalitatea în care vor fi aplicate și interpretate prevederile criticate.

17. În ceea ce privește critica raportată la art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție, se arată că stagiul complet de cotizare de 25 de ani reglementat de Legea nr. 226/2006 ar trebui să fie avut în vedere și la recalculare, ținând seama că, potrivit Deciziei instanței supreme nr. 40 din 22 septembrie 2008, pronunțate în soluționarea unui recurs în interesul legii, pentru situațiile născute sub imperiul legii vechi se aplică normele legale în vigoare la data deschiderii drepturilor la pensie.

18. De asemenea, se susține că, în ciuda intenției legiuitorului, dacă s-ar ține seama de interpretarea instanței supreme, atunci pensiile s-ar putea diminua. Într-o atare situație, nu este valabil argumentul potrivit căruia se menține oricum cuantumul pensiilor aflate în plată, deoarece aceasta echivalează, practic, cu înghețarea acestora, cu consecința afectării majorărilor ulterioare.

19. Normele de aplicare a art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017, nu pot modifica, completa sau deroga de la lege și nici nu pot institui reguli suplimentare. Stagiile complete de cotizare cu durata prevăzută de anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010 nu sunt aplicabile decât celor pensionați ulterior intrării acesteia în vigoare, nu și, având în vedere principiul *tempus regit actum*, celor anterior pensionați.

20. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 15 alin. (2) din Constituție, se mai arată că, potrivit Deciziei nr. 11 din 25 mai 2015 privind soluționarea unui recurs în interesul legii de către instanța supremă, norma referitoare la stagiul complet de cotizare fiind de drept substanțial, se aplică cea în vigoare în trecut la data deschiderii dreptului la pensie, legea în vigoare aplicându-se doar sub aspect procedural.

21. În continuare, se susține că atunci când a dorit să limiteze accesul concomitent și complet la mai multe beneficii generate de o situație juridică identică, legiuitorul a exprimat în mod clar acest lucru printr-o normă imperativă. Legiuitorul nu și-a exprimat nici măcar indirect, cu atât mai puțin direct, intenția ca beneficiarilor recalculării să nu le profite durata stagiului complet de cotizare avut în vedere la stabilirea pensiilor lor.

22. De asemenea, se menționează că recalcularea întemeiată pe art. 169 din Legea nr. 263/2010, dispusă, precum și cea prevăzută de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, în vederea acordării creșterii punctajului anual, s-au realizat prin luarea în considerare a stagiilor complete de cotizare avute în vedere la deschiderea drepturilor la pensie, care erau mai mici decât cele prevăzute de anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010. Majorarea punctajului s-a acordat, în intervalul 1 ianuarie 2011—31 decembrie 2015, ținându-se cont la recalculare de durata stagiului complet de cotizare prevăzută de acte normative cu caracter general. Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 192/2015, de la 1 ianuarie 2016 beneficiază de creșterea punctajului anual toți cei care au lucrat în condiții de muncă altele decât cele normale și a căror pensie a fost calculată prin luarea în considerare a vechimii în muncă prevăzute de acte normative cu caracter special. Prin sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 se înțelege fără dubiu că stagiile complete de cotizare de care trebuie să se țină seama sunt cele prevăzute de legile speciale care au constituit temeiul pensionării celor vizați de recalculare. Dar, în mod greșit și dincolo de prevederile legii interpretate, instanța supremă a interpretat sintagma în sensul că se va ține seama de stagiul complet de cotizare prevăzut de Legea nr. 263/2010. Dacă legiuitorul și-ar fi dorit ca stagiul complet de cotizare de care să se țină seama la recalculare să fie altul decât cel avut în vedere la stabilirea drepturilor la pensie, ar fi stabilit

în mod concret acest lucru chiar în textul Legii nr. 192/2015. Mai arată că ar trebui să se țină seama de raportul judecătorilor raportori din cauza în care instanța supremă a pronunțat Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018.

23. Tot cu referire la art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție, se arată că modalitatea de calcul al pensiei inițiale reprezintă un bun câștigat, schimbarea ulterioară a duratei stagiului complet de cotizare de la 20 la 35 de ani fiind contrară principiului constituțional care interzice aplicarea retroactivă a legii.

24. În ceea ce privește critica raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că prevederile criticate creează discriminare între pensionari care se află în aceeași situație. Astfel, pensia tuturor persoanelor prevăzute de art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 192/2015, era calculată sau, după caz, recalculată prin luarea în considerare a duratei stagiului complet de cotizare potrivit principiului *tempus regit actum*, cu alte cuvinte, potrivit legii care stabilește durata stagiului complet de cotizare în vigoare la data la care sunt îndeplinite condițiile legale de pensionare. Prin aplicarea acestui principiu, stagiile complete de cotizare de care s-a ținut seama la calculare și, după caz, la recalculare prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 au avut o durată redusă de 20 de ani. Cu toate acestea, dispozițiile criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, stabilesc că, la recalcularea pensiei potrivit Legii nr. 192/2015, legea referitoare la stagiul complet de cotizare care va fi avută în vedere este cea în vigoare la data acestei recalculări, respectiv Legea nr. 263/2010.

25. Autorii semnalează că discriminarea nu rezultă din temeiul legal al pensionării, respectiv Legea nr. 3/1977, Legea nr. 19/2000 sau Legea nr. 263/2010, ci din condițiile efective de lucru. Prin urmare, este discriminatoriu un tratament diferit aplicat la data pensionării, care nu ține seama de aceste condiții. Creșterea vârstelor de pensionare și mai ales a stagiilor de cotizare necesare pentru deschiderea dreptului la pensie au creat diferențe majore între persoane care au lucrat totuși în aceleași condiții și în aceeași perioadă. Astfel, aceste măsuri i-au dezavantajat foarte mult pe cei care s-au pensionat în aceste noi condiții, pensia lor diminuându-se constant. Abia în 2013 s-au aplicat prevederile art. 170 din Legea nr. 263/2010 menite să atenueze aceste efecte.

26. De asemenea, se arată că, potrivit Legii nr. 19/2000, în cazul celor care au lucrat cel puțin 20 de ani în subteran, stagiul complet de cotizare este de 20 de ani. Din acest motiv, înlocuirea stagiului complet de cotizare cu această durată cu stagiul complet de cotizare cu durată de 30 de ani, realizată prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017, este de natură să creeze noi discriminări, contrar art. 14 din Convenție, înăuntrul categoriei de persoane care au lucrat în aceleași condiții, în sensul existenței unor condiții mai favorabile la pensionare, după 1 ianuarie 2011, decât celelalte persoane care au lucrat în aceleași condiții. Se încalcă și dreptul de proprietate privată, garantat de Primul Protocol adițional la Convenție.

27. Tot prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, se precizează că se realizează o discriminare între persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010 și persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis sub imperiul Legii nr. 263/2010. Persoanele pensionate după 1 ianuarie 2011 și care au lucrat în condiții speciale beneficiază de un punctaj mediu anual mai mare cu 50% decât persoanele care s-au pensionat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, ceea ce conduce implicit la pensii mai mari.

28. În plus, persoanele care au lucrat în condiții speciale de muncă după 1 ianuarie 2011 și cărora li se aplică art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 beneficiază atât de un stagiul complet de

cotizare de 20 de ani, cât și de majorarea cu 50% a punctajelor pentru perioada cât și-au desfășurat activitatea în condiții speciale de muncă; prin interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 se creează o discriminare, ceea ce este contrar prevederilor cuprinse în art. 16 din Constituție.

29. De asemenea, se arată că, în ciuda scopului avut în vedere la adoptarea Legii nr. 192/2015 (acordarea creșterii punctajului anual tuturor persoanelor care au lucrat în condiții de muncă altele decât cele normale), în cazul particular al autorului excepției din Dosarul Curții nr. 513D/2019, pensia a scăzut din cauza înlocuirii stagiului complet de cotizare cu durată de 25 de ani cu stagiul complet de cotizare cu durată de 30 de ani. Soluția instanței supreme este contrară art. 3 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 263/2010, care stabilește că stagiul complet de cotizare de care se ține seama la stabilirea pensiilor este cel prevăzut de legea în vigoare la acea dată, precum și art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.554/2004, prin raportare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, dar și art. 15, 16 și 47 din Constituție, și chiar și propriilor decizii nr. 11 din 25 mai 2015 și nr. 40 din 22 septembrie 2008, pronunțate în soluționarea unor recursuri în interesul legii. Înlăturarea încheităților pe care și-a propus-o Legea nr. 192/2015 se poate realiza doar cu luarea în considerare a stagiului complet de cotizare avut în vedere la data stabilirii pensiilor, potrivit principiului *tempus regit actum*.

30. Art. 16 și art. 47 din Constituție se încalcă deoarece sunt discriminați pensionarii vizați de art. 169¹ față de cei vizați de art. 169 din Legea nr. 263/2010, de vreme ce doar primilor li se modifică stagiul complet de cotizare avut în vedere la deschiderea drepturilor la pensie, deși au lucrat în aceleași condiții, de exemplu, în minerit, în subteran.

31. Mai departe autorii excepției apreciază că, întrucât prevederile criticate nu sunt clare, suplă și previzibile, se îngreșează accesul la justiție, contrar art. 21 alin. (1) din Constituție. De asemenea, se susține că se încalcă principiul securității juridice, deoarece, pentru a fi respectată, legea trebuie să fie cunoscută, iar pentru aceasta este nevoie ca ea să fie suficient de precisă și previzibilă.

32. În ceea ce privește art. 21 alin. (3) din Constituție, se susține că dreptul la un proces echitabil garantat de acest text implică acordarea majorării de punctaj prevăzută de art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010, precum și păstrarea dreptului câștigat, respectiv stagiul complet de cotizare de 20 de ani existent la 31 decembrie 2015, potrivit art. 77, art. 43 și art. 20 lit. a) din Legea nr. 19/2000, precum și Deciziei nr. 11 din 25 mai 2015, pronunțată de instanța supremă.

33. În opinia autorilor se încalcă și art. 41 din Constituție, deoarece interpretarea instanței supreme criticată face posibilă ideea, periculoasă, că legiuitorul poate oricând să afecteze în sens negativ dreptul la pensie obținut pe baza unei legi anterioare sau chiar în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive, prin eliminarea unor beneficii, de exemplu, stagiul de cotizare de 20 de ani. Aceste beneficii nu sunt nimic altceva decât transpunerea efectivă a garanțiilor oferite de art. 41 alin. (2) din Constituție celor care au lucrat în condiții deosebite/speciale și care au fost oferite tocmai în considerarea circumstanțelor excepționale ale desfășurării unei astfel de activități.

34. În continuare, autorii subliniază că, având în vedere lipsa de claritate și precizie a art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, se încalcă și art. 44 alin. (1), alin. (2) teza întâi, alin. (3) și (8) din Constituție. Astfel, stagiul complet de cotizare de 20 de ani este element substanțial al punctajului mediu anual, deoarece intră în calculul acestuia, potrivit art. 77 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 și art. 95 din Legea nr. 263/2010. Prin stabilirea dreptului la pensie și a unui punctaj mediu anual determinat precis, autorii consideră că au dobândit un drept de proprietate având ca obiect o anumită pensie pentru limită de vârstă.

35. Autorii susțin că este încălcat și art. 47 din Constituție, întrucât nu se respectă dreptul la pensie, care este o formă de asigurare socială, un drept preconstituit încă din perioada activă a vieții. În acest sens, sunt citate pe larg considerentele ale Deciziei Curții Constituționale nr. 874 din 25 iunie 2010.

36. Se încalcă art. 53 din Constituție, deoarece niciuna dintre situațiile indicate de acesta nu se regăsește în cauză. Din acest motiv nu se justifică anularea unui drept dobândit în mod legal, prin luarea în considerare a unui stagiul complet de cotizare de 20 de ani.

37. Autorii apreciază, mai departe, că este încălcat art. 108 alin. (2) din Constituție, întrucât conținutul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 a fost modificat, contrar normelor de tehnică legislativă, printr-un act juridic inferior — respectiv prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017.

38. De asemenea, autorii consideră că se încalcă și art. 129 și art. 148 alin. (2) din Constituție. Aceasta, în primul rând, pentru că nu este posibilă formularea unei căi de atac care să conțină motivele de nelegalitate sau netemeinicie a hotărârii. De asemenea, este blocat dreptul la un recurs efectiv în dreptul român, drept consacrat de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, lipsind un remediu efectiv în dreptul intern în desfășurarea procedurilor pentru căile de atac. Art. 129 din Constituție se încalcă și pentru că „se face trimitere la hotărâri judecătorești al căror obiect nu este conturat și nu pot fi supuse căilor de atac, iar Codul de procedură civilă sancționează cu nulitatea lipsa obiectului acțiunii”.

39. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169² din Legea nr. 263/2010, se susține că acestea contravin, din aceleași motive, aceluiași norme constituționale invocate și în sensul neconstituționalității art. 169¹ alin. (3), cu precizarea că, suplimentar, încalcă și art. 15 alin. (2) și ale art. 78 din Constituție.

40. Astfel, se susține că prevederile art. 169² din Legea nr. 263/2010 sunt lipsite de predictibilitate, claritate și precizie, deoarece, fiind adoptate în aplicarea art. 169¹ din aceeași lege, nu conțin nicio majorare de puncte, ci reprezintă un paralelism legislativ, contrar art. 16 din Legea nr. 24/2000. Totodată, nu se poate înțelege rațiunea acestei reglementări distincte, în condițiile în care art. 116 din aceeași lege conține norme precise. Mai mult, art. 169² se adresează exclusiv destinatarilor normei cuprinse la art. 169¹, fără însă să-l modifice sau să-l abroge, iar beneficiul recalculării pe care acest text îl reglementează s-a dispus după epuizarea perioadei de aplicare a creșterii punctajelor anuale (1 ianuarie 2016—31 decembrie 2017). Totodată, nu se înțelege ce se întâmplă cu ceilalți pensionari, cărora nu li s-a aplicat, în prealabil, art. 169¹, dispozițiile art. 169² având un evident caracter contradictoriu față de cele ale art. 169¹.

41. La fel ca în cazul art. 169¹ alin. (3), nici din cuprinsul art. 169² nu se înțelege ce lege este avută în vedere în sintagma „potrivit legii”, în sensul că nu se poate determina cu precizie care stagii complete de cotizare sunt avute, practic, în vedere, prin raportare la Legea nr. 19/2000 sau prin raportare la care dintre formele modificate succesiv ale Legii nr. 263/2010. Totodată, aceleași dispoziții „lasă la voia întâmplării momentul care trebuie luat în considerare la alegerea stagiului complet de cotizare aplicabil, fără a se putea cunoaște dacă acesta este cel al stabilirii drepturilor de pensie sau cel al recalculării pensiilor. În plus, sunt ignorate total condițiile deosebite de muncă și grupa a II-a de muncă, la care fac referire art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010 și Decizia nr. 11 din 25 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

42. Cât privește, în particular, încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, se susține că art. 169² alin. (3) și (4) din Legea nr. 263/2010 contravine principiului neretroactivității legii civile, deoarece dispune noi termene de aplicare a art. 169¹, fără a

abroga data dispusă de acesta, și limitează aplicabilitatea aceluiași text la persoanele cărora li s-au emis decizii de recalculare prin acordarea creșterilor de punctaje anuale cu 50%, respectiv cu 25%, după caz.

43. În sfârșit, art. 169² alin. (4) din Legea nr. 263/2010 contravine art. 78 din Constituție în ceea ce privește data intrării în vigoare a art. 169¹ din aceeași lege, textul criticat menținând două date de intrare în vigoare a recalculării pensiilor persoanelor ce intră sub incidența art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

44. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă** apreciază că excepțiile de neconstituționalitate sunt inadmisibile, întrucât vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor criticate care, potrivit art. 126 din Constituție, revin instanțelor judecătorești.

45. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Galați — Secția I civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată.

46. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

47. **Avocatul Poporului**, în dosarele Curții nr. 596D/2019, nr. 597D/2019, nr. 601D/2019, nr. 602D/2019 și nr. 614D/2019, apreciază că nu sunt încălcate prevederile art. 15, 16 și 53 din Constituție. Astfel, se arată că, având rang constituțional, principiul neretroactivității legii civile are o valoare absolută, în sensul că legiuitorul nu poate institui nicio derogare și semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor juridice trecute. Acesta este principalul motiv pentru care prevederile Legii nr. 192/2015 nu se aplică situațiilor consumate, iar, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării acesteia în vigoare, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare, actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi. Cu alte cuvinte, aplicarea imediată a legii noi semnifică faptul că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în vigoare la data constituirii ei, potrivit principiului *tempus regit actum*.

48. Plecând de la principiul neretroactivității legii, Avocatul Poporului arată că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.

49. Respectarea egalității în drepturi, precum și a obligației de nediscriminare, stabilite prin art. 16 alin. (1) din Constituție, presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, tratament juridic care nu poate fi decât diferit la situații distincte (deciziile nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010 și nr. 381 din 30 septembrie 2004).

50. Pe lângă cele menționate, este important să se aibă în vedere că, în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, dreptul cetățenilor la pensie și la alte forme de asistență socială se exercită în condițiile legii. Ca atare, legiuitorul are libertatea de opțiune în reglementarea condițiilor și a criteriilor de acordare a pensiei, a modului de calcul și de plată a acesteia, precum și a procedurii de solicitare, de stabilire a pensiei și de exercitare a contestațiilor. Intră în puterea Parlamentului, ca „unică autoritate legiuitoare a țării”, dreptul de

a stabili categoriile de pensionari, precum și dispozițiile legale aplicabile fiecărei categorii în parte, în funcție de situația juridică în care se află. Atât modificarea conținutului unor norme juridice, ca fază de legiferare, cât și aprecierea necesității adoptării unor acte normative noi sau completării normelor juridice deja existente sunt de competența exclusivă a Parlamentului. Pentru aceste motive, criticile aduse asupra neconstituționalității dispozițiilor legale criticate, față de art. 16 din Constituție, nu sunt întemeiate.

51. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

52. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

53. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, astfel cum a fost formulat, prevederile art. 169¹ și art. 169² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și, în mod particular, ale art. 169¹ alin. (3), precum și cele ale art. 169¹ din aceeași lege, așa cum au fost interpretate prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Din analiza motivării excepției, Curtea reține că obiectul excepției îl reprezintă sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și prevederile art. 169² din Legea nr. 263/2010, care au următorul cuprins:

— Art. 169¹ alin. (3): „(3) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), la numărul total de puncte realizate de acestea până la data prezentei recalculării se adaugă numărul de puncte corespunzător majorării rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1), la determinarea punctajului mediu anual utilizându-se stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații.”;

— Art. 169²: „(1) Pensionarii sistemului public de pensii cărora li s-au aplicat prevederile art. 169¹ beneficiază de recalcularea pensiei cu utilizarea, la determinarea punctajului mediu anual, a stagiilor complete de cotizare avute în vedere, potrivit legii sau a unor hotărâri judecătorești, la stabilirea/recalcularea pensiei aflate în plată sau, după caz, convenite la data de 31 decembrie 2015.

(2) În situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1), rezultă un punctaj mediu anual mai mic decât punctajul mediu anual aflat în plată, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării.

(3) Recalcularea prevăzută la alin. (1) se efectuează din oficiu, în termen de 12 luni, calculat de la data de 1 octombrie 2018.

(4) Drepturile de pensie recalculate potrivit alin. (1) se cuvin de la data de 1 octombrie 2018”.

54. Potrivit soluției instanței supreme criticate, sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” se referă la legea în vigoare la

data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010.

55. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii arată că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la supremația legii, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție, ale art. 41 privind protecția socială a muncii, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, ale art. 53 privind condițiile referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 78 privind intrarea în vigoare a legilor, ale art. 108 alin. (2) privind hotărârile Guvernului, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac și ale art. 148 alin. (2) privind prioritatea de aplicare a dreptului comunitar cu caracter obligatoriu față de legile interne.

56. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a mai fost analizată prin deciziile nr. 17 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 20 mai 2021 și nr. 42 din 19 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 27 mai 2021, în raport cu critici de neconstituționalitate similare celor formulate în cauza de față.

57. Cu referire la critica formulată din perspectiva încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a constatat că art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, oferă suficiente indicații pentru a se stabili care este durata stagiului complet de cotizare de care se va ține seama în cazul valorificării beneficiului creșterii punctajului anual în cazul pensiilor stabilite în temeiul Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială. Astfel, cei pensionați în baza Legii nr. 3/1977 prin luarea în considerare a unui stagiou complet de cotizare fără durată redusă au beneficiat de creșterea punctajului în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015 și, ca atare, sunt excluși de la recalcularea prevăzută de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010. În schimb, cei pensionați în baza Legii nr. 3/1977 prin luarea în considerare a unui stagiou complet de cotizare cu durată redusă nu au beneficiat, din acest motiv, de creșterea punctajului în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015. Doar această din urmă categorie va beneficia de creșterea punctajului anual prevăzută de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, dar cu luarea în considerare a unui stagiou complet de cotizare cu durata prevăzută de legea în vigoare la data recalculării, respectiv Legea nr. 263/2010. Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de instanța supremă, a stabilit cu claritate că recalcularea în baza art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 se va realiza prin luarea în considerare a stagiului complet de cotizare prevăzut de dispozițiile relevante din Legea nr. 263/2010, excluzând orice altă posibilitate, inclusiv cea menționată de către autorii excepției, adică a valorificării unui stagiou complet de cotizare de 20 de ani.

58. Curtea a reținut că celelalte critici referitoare la claritatea și predictibilitatea normelor vizează modul de aplicare a art. 169¹ din Legea nr. 263/2010. Este, de exemplu, cazul susținerii autorilor excepției potrivit căreia textul de lege criticat, în interpretarea dată de instanța supremă, nu clarifică data prin raportare la care se va face recalcularea pensiilor: fie 1 ianuarie 2016, potrivit art. 169¹ alin. (5) din Legea nr. 263/2010, adică data scriptică a începerii recalculării, fie data emiterii deciziei de recalculare, fie, în cazul în care recalcularea nu a fost realizată în intervalul de 2 ani, ulterior depășirii acestui termen. Împrejurarea că o critică ridicată de autorii unei excepții de neconstituționalitate care pune în discuție aspecte detaliate, particulare ale modalității de aplicare și interpretare a unei norme legale, fie ea și trecută deja prin filtrul interpretativ al

instanței supreme, nu conduce automat la concluzia că respectivele chestiuni ar fi lipsite de importanță. Dimpotrivă, lămurirea aspectelor invocate de către autori se poate dovedi decisivă pentru modalitatea de aplicare a normelor legale în discuție și deci a soluțiilor concrete pronunțate. Chestiunea decisivă care împiedică instanța constituțională să ia în considerare oferirea unui răspuns la astfel de critici ține de departajarea competențelor între autoritățile de rang constituțional. În speță este vorba de atribuțiile Curții Constituționale, pe de o parte, și ale instanțelor judecătorești, pe de altă parte.

59. În ceea ce privește criticile formulate din perspectiva art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție, Curtea observă că sunt relevante considerentele de la paragrafele 37—41 din Decizia nr. 42 din 19 ianuarie 2021. Astfel, Curtea a reținut, în prealabil, că legiuitorul, prin adoptarea Legii nr. 192/2015 pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, exercitându-și prerogativa suverană și legitimă din punct de vedere constituțional de a conduce politica socială, financiară și bugetară a statului, a decis să ofere unei anumite categorii de pensionari, delimitate în art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010, beneficiul creșterii punctajului mediu anual, refuzat, anterior, în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015, din cauza faptului că la pensionare beneficiaseră deja de un stagiou complet de cotizare cu durată redusă. Legiuitorul a decis ca acest beneficiu să fie acordat doar pentru viitor, adică începând cu data de 1 ianuarie 2016. Astfel, potrivit art. 169¹ alin. (6) din Legea nr. 263/2010, „*Drepturile de pensie recalculate potrivit alin. (1)—(5) se cuvin și se plătesc începând cu data de 1 ianuarie 2016*”. Așa cum legiuitorul nu este ținut de nicio prevedere constituțională să acorde sau să nu acorde beneficii anumitor categorii de pensionari, ci doar ca, în temeiul art. 16 alin. (1) din Constituție, odată ce a decis acordarea beneficiilor, aceasta să se realizeze în mod nediscriminatoriu, nu există nicio constrângere constituțională care să îi impună momentul de la care să acorde beneficiul. Evident, momentul de la care se cuvine beneficiul creșterii punctajului mediu anual prezintă un interes deosebit pentru titularii acestuia, întrucât în funcție de legea aflată în vigoare la acel moment este determinat cuantumul acestor beneficii. În mod corelativ, este un element esențial și pentru stat, deoarece afectează în mod nemijlocit cantitatea resurselor pe care le va aloca în acest scop. Or, dacă legiuitorul a optat să ofere creșterea punctajului anual începând cu 1 ianuarie 2016, este cât se poate de firească soluția potrivit căreia legea (de drept material) care va fi luată în considerare la recalcularea prin care se valorifică respectiva creștere să fie cea în vigoare la data recalculării pensiei, adică 1 ianuarie 2016, așa cum a statuat și instanța supremă în decizia criticată de către autorii prezentei excepții.

60. Curtea a arătat că interpretarea instanței supreme criticată de către autorii excepției nu face posibilă aplicarea retroactivă a normelor criticate. În realitate, autorii excepției nu țin seama de diferența dintre, pe de o parte, norma de drept material care reglementează durata stagiului complet de cotizare și, pe de altă parte, norma care, neavând ea însăși caracter de normă de drept material, stabilește norma de drept material de care se va ține seama la recalcularea pensiilor prevăzută de Legea nr. 192/2015.

61. Curtea a mai reținut că norma de drept material a fost modificată prin Legea nr. 155/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 20 iulie 2016, dispunându-se că „*Stagiul complet de cotizare este de 20 de ani pentru persoanele care au realizat cel puțin 20 de ani în locuri de muncă prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. a) din lege [...]*”. De asemenea, Curtea reține că, ulterior acestei modificări a normei de drept material, Guvernul a adoptat Hotărârea nr. 291/2017 pentru completarea art. 134 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 334 din 8 mai 2017. Hotărârea Guvernului nr. 291/2017 a fost adoptată pentru punerea în aplicare a art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 și a dispus, printre altele, că recalcularea pensiilor se va realiza ținându-se seama de Legea nr. 263/2010, în forma în vigoare la data de la care se cuvin drepturile recalculate [a se vedea art. 134 alin. (8) din Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017]. Cu alte cuvinte, în privința autorilor excepției, potrivit acestui act normativ, ar fi trebuit să se țină seama de art. 56 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, în vigoare la data de 1 ianuarie 2016, adică de un stagiul de cotizare cu durata de 30 de ani, și nu de 20 de ani, așa cum prevedea acest articol ulterior modificării operate de Legea nr. 155/2016.

62. Curtea, raportându-se la critica autorilor potrivit căreia se încalcă art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție din cauza faptului că, ulterior modificării conținutului legii materiale (operate prin Legea nr. 155/2016), Hotărârea Guvernului nr. 291/2017 „reactivează” legea materială în conținutul său anterior intrării în vigoare a Legii nr. 155/2016, a reținut, în prealabil, că pune în discuție conformitatea cu Constituția a unei hotărâri a Guvernului care, potrivit unei jurisprudențe constante a jurisdicției constituționale, nu poate face obiectul controlului de constituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 474 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 30 octombrie 2014). În al doilea rând, chiar și dacă s-ar aprecia că autorii nu pun în discuție, propriu-zis, conformitatea cu Constituția a Hotărârii Guvernului nr. 291/2017, Curtea reține caracterul neîntemeiat al unei astfel de critici, întrucât Legea nr. 192/2015, intrată în vigoare la data de 11 iulie 2015, și-a produs efectele începând cu data de 1 ianuarie 2016. Or, la acea dată erau în vigoare dispozițiile de drept material aplicabile categoriei de pensionari din care fac parte și autorii prezentei excepții și care prevedeau o durată a stagiului complet de cotizare de 30 de ani. Modificarea acestei durate la 20 de ani, de care doresc să se prevaleze autorii excepției, a survenit ulterior, prin Legea nr. 155/2016, intrată în vigoare la data de 23 iulie 2016. Prin urmare, într-o atare situație nu se încalcă art. 15 alin. (2) teza a doua din Constituție.

63. Curtea observă, mai departe, că autorii prezentei excepții își întemeiază tot pe prevederile art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție critica potrivit căreia interpretarea instanței supreme ignoră intenția reală a legiuitorului, care a fost aceea de a crește cuantumul pensiilor prin Legea nr. 192/2015. Cu privire la acest aspect, Curtea observă că întregul conținut normativ al Legii nr. 192/2015 este în consonanță cu intenția anunțată de a repara dezechilibrele cu privire la cuantumul pensiilor acelor pensionari care au lucrat în alte condiții de muncă decât cele normale. Legiuitorul a intenționat ca toți pensionarii care au lucrat în asemenea condiții, indiferent de durata stagiului de cotizare care li s-a luat în considerare la stabilirea pensiilor, să poată, în principiu, valorifica beneficiul creșterii punctajelor anuale. Legiuitorul nu a intenționat să mărească necondiționat pensiile celor care, în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015, nu beneficiaseră de creșterea punctajelor, mărire asigurată prin valorificarea, la recalculare, atât a stagiilor complete de cotizare cu durată redusă, de care s-a ținut seama la stabilirea pensiilor, așa cum și-ar fi dorit autorii prezentei excepții, cât și a creșterii punctajelor anuale. Curtea a statuat că legiuitorul și-a realizat obiectivul egalizării pensiilor prin acordarea beneficiului creșterii punctajului anual tuturor pensionarilor care au lucrat în alte condiții de muncă decât cele normale.

64. Cu referire la critica potrivit căreia luarea în considerare la recalcularea pensiilor prevăzută de Legea nr. 192/2015 a stagiului complet de cotizare prevăzută de legea în vigoare la această dată și nu a celui valorificat la data deschiderii acestora ar înfrânge art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție, Curtea reține că o asemenea critică ignoră natura procesului de recalculare prevăzută de Legea nr. 192/2015. Astfel, deși vizează pensii care se află în plată și, ca atare, la prima vedere, ar fi firesc să se țină seama de stagiul de cotizare valorificat la

data deschiderii lor, această recalculare, în realitate, nu reprezintă o modificare profundă, de esență, a acestora, așa cum este cazul recalculării dispuse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat. Din acest motiv aplicarea normei materiale în vigoare la data recalculării nu reprezintă o aplicare retroactivă a acesteia. Mai mult, în cazul în care pensiile recalculate ar avea un cuantumul mai mic, titularii acestora le vor primi, mai departe, în cuantumul anterior recalculării. Cu alte cuvinte, pensia pe care o vor primi ulterior recalculării, care nu a condus la creșterea cuantumulului acesteia, valorifică mai departe stagiul complet de cotizare de care s-a ținut seama la data stabilirii ei. În plus, dacă, prin reducere la absurd, s-ar admite că este retroactivă aplicarea normei de drept material în vigoare la data recalculării, atunci ar trebui să se conchidă că aceasta ar fi retroactivă inclusiv în situația în care, ulterior recalculării, cuantumul pensiei va fi mai mare, nu doar în situația în care se află autorii excepției, adică pensia recalculeată este mai mică. Evident, o atare consecință este inacceptabilă, pentru că ar însemna că legiuitorul ar fi împiedicat ca, în exercitarea prerogativei sale de orientare a politicii sociale a statului, să acorde beneficii anumitor categorii de pensionari, de la momentul pe care îl socotește oportun. În aceste condiții, Curtea reține netemeinicia și a acestei critici raportate la art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție.

65. Suplimentar față de considerentele din jurisprudența sa anterior redată, Curtea reține că deciziile instanței supreme invocate de autori în sprijinul ideii că prevederile criticate retroactivează, respectiv deciziile nr. 11 din 25 mai 2015 și nr. 40 din 22 septembrie 2008, pronunțate în soluționarea unor recursuri în interesul legii, au avut în vedere o situație distinctă de cea vizată de prevederile criticate în cauza de față. Astfel, în aceste decizii instanța supremă a interpretat prevederi legale care aveau ca obiect un proces de recalculare a unor pensii stabilite anterior, reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005. Spre deosebire însă de recalcularea prevăzută de Legea nr. 192/2015, cea prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 a vizat pensiile provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat care a fost eliminat prin Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și a avut ca menire să „aducă la un numitor comun” aceste pensii și pe cele deschise în regimul noii legi. Întrucât, în cazul pensiilor deschise sub regimul Legii nr. 19/2000, în mod firesc stagiul complet de cotizare era cel prevăzut de legea în vigoare la data deschiderii acestora, potrivit principiului *tempus regit actum*, la fel de logică și firească a fost și interpretarea instanței supreme potrivit căreia la recalcularea pensiilor deschise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 să se țină seama de principiul *tempus regit actum*. În schimb, recalcularea vizată de Legea nr. 192/2015 are o finalitate diferită, legiuitorul urmărind doar să ofere pensionarilor care au lucrat în condiții de muncă altele decât cele normale o compensare pentru desfășurarea activității în asemenea condiții, prin creșterea punctajului mediu anual. Ca atare, cele două situații nu sunt comparabile, iar legiuitorul nu este ținut să ofere soluții similare în reglementarea acestora.

66. Cu referire la critica potrivit căreia legiuitorul, prin folosirea expresiei *prevăzute de lege*, nu s-a referit nici măcar indirect la Legea nr. 263/2010, așa cum a statuat instanța supremă, ci a vizat, fără dubiu, legea în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, Curtea reține, pe de o parte, că, așa cum a amintit deja, interpretarea instanței supreme este pe deplin echitabilă și, pe de altă parte, că este rolul structural al instanței supreme să asigure interpretarea unitară a legii, potrivit art. 126 alin. (3) din Constituție. Simplul fapt că în sintagma criticată legiuitorul nu a prevăzut în mod expres că legea materială de care se va ține seama la recalculare este Legea nr. 263/2010 nu transformă procesul interpretativ al instanței supreme într-un demers contrar voinței legiuitorului.

67. În continuare, Curtea reține că prin deciziile nr. 17 din 14 ianuarie 2021 și nr. 42 din 19 ianuarie 2021 s-a mai pronunțat

cu privire la criticile formulate din perspectiva art. 16 alin. (1) din Constituție.

68. Astfel, Curtea a reținut că Legea nr. 192/2015 se aplică în mod nediferențiat tuturor pensionarilor sistemului public de pensii ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 ianuarie 2011, care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I și/sau grupa a II-a de muncă potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, respectiv activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite și/sau condiții speciale, potrivit legii. Această lege acordă beneficiul creșterii punctajului anual celor cărora, anterior, în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015, le fusese refuzat de către legiuitor din cauza faptului că pensiile lor valorificau un stagiou complet de cotizare cu durată redusă. Art. 169¹ nu realizează nicio diferențiere în interiorul acestei categorii de pensionari, astfel încât, aplicând principiul *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*, urmează ca ele să fie aplicate în mod nediferențiat tuturor acestor pensionari. În urma aplicării art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, toți pensionarii care, anterior, nu au beneficiat de creșterea punctajului anual vor putea beneficia de aceasta. În plus, pensia tuturor acestora se va recalcula în aceleași condiții, respectiv prin luarea în considerare a aceluiași stagiou complet de cotizare prevăzut de Legea nr. 263/2010. Prin urmare, contrar susținerii autorilor excepției, prevederile criticate nu doar că nu tratează în mod diferențiat două categorii distincte de pensionari, dar nici măcar nu instituie două (sub) categorii distincte de pensionari în interiorul categoriei pensionarilor. Prevederile art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 nu înlătură de la recalcularea pensiilor pe niciunul dintre pensionarii care, din cauza faptului că li s-a valorificat la calcularea pensiilor un stagiou complet de cotizare cu durată redusă, nu a beneficiat, în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015, de creșterea punctajelor anuale.

69. Curtea a reținut că luarea în considerare la recalcularea pensiilor potrivit art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 a stagiului complet de cotizare indicat de către legea în vigoare la data realizării acesteia, respectiv Legea nr. 263/2010, și nu a celui indicat de către legea în vigoare la data la care s-a deschis dreptul la pensiile astfel recalculate, se realizează în condițiile stabilite de art. 169¹ alin. (4) din Legea nr. 263/2010, potrivit căruia „*În situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1)—(3), rezultă un punctaj mediu anual mai mic, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării*”. Cu alte cuvinte, în situația în care cuantumul pensiei recalculate este mai mic, se păstrează cuantumul pensiei aflate în plată, legiuitorul aplicând principiul *tempus regit actum*.

70. Curtea a observat că autorii apreciază că dispozițiile criticate discriminează între persoane care, în mod obiectiv, fac parte din aceeași categorie, în funcție de criteriul datei ieșirii la pensie. Astfel, categoria înăuntrul căreia se apreciază că se realizează discriminarea este formată din persoane care au lucrat în condiții speciale de muncă, în sensul că sunt discriminați cei pensionați înainte de 1 ianuarie 2011, data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, față de cei pensionați sau care, după caz, se vor pensiona după această dată, iar tratamentul discriminatoriu ar consta în faptul că cei pensionați anterior datei de 1 ianuarie 2011 vor beneficia doar de mărirea de punctaj anual, fără a putea beneficia la recalculare și de o durată redusă a stagiului complet de cotizare, în vreme ce persoanele pensionate după 1 ianuarie 2011 vor avea dreptul să valorifice ambele beneficii.

71. Cu referire la această critică, Curtea a reținut că art. 100 lit. b) din Legea nr. 263/2010 nu prevede, așa cum susțin autorii excepției, cumularea celor două beneficii, ci acordarea doar a creșterii punctajului anual. În aceste condiții, la data pensionării acestei categorii de persoane se va ține seama de stagiou complet de cotizare prevăzut de dreptul comun, în prezent Legea nr. 263/2010, fără durată redusă, și nu de legi/norme cu caracter special, care prevăd un stagiou complet de cotizare cu o durată redusă. Prin urmare, persoanele care au lucrat în

condiții speciale sunt tratate în mod identic, indiferent de data ieșirii la pensie, anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, astfel încât Curtea a respins, ca neîntemeiată, și această critică de neconstituționalitate.

72. Distinct de considerentele anterioare, Curtea mai reține că autorii excepției consideră, în esență, că aceasta este încălcată deoarece nu este acceptabil, în cazul persoanelor care, pentru aceeași durată de timp, au lucrat în aceleași condiții, un tratament diferențiat, respectiv durata diferită a stagiilor complete de cotizare, pentru simplul motiv că la data pensionării lor legea în vigoare prevedea durate ale stagiului complet de cotizare diferite.

73. Cu referire la această critică, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, exprimată, de exemplu, în Decizia nr. 717 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 15 ianuarie 2021, paragraful 18, sau Decizia nr. 810 din 5 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 2 martie 2020, paragraful 50, principiul conform căruia pensiile se calculează potrivit normelor juridice în vigoare la data deschiderii lor (*tempus regit actum*), chiar și în situația în care titularii acestora, în fapt, se află în situații asemănătoare sau chiar identice, respectiv au desfășurat activități în aceleași condiții și pentru aceeași durată, nu trebuie înțeles în sensul că neagă caracterul obiectiv al acestei împrejurări, ci în sensul că natura dreptului la pensie garantat de art. 47 alin. (2) din Constituție impune o marjă de apreciere semnificativă a statului în configurarea acestuia. Astfel, deschiderea dreptului la pensie este guvernată de principiul *tempus regit actum*, neputându-se considera că reglementările anterioare acestui moment, referitoare la condițiile acordării dreptului la pensie, generează o așteptare legitimă. Astfel, până la momentul pensionării, se pot succeda mai multe reglementări, care stabilesc condiții de pensionare diferite, relevantă fiind însă doar cea aplicabilă la momentul acordării acestui drept.

74. Cu referire la critica potrivit căreia titularii dreptului la recalcularea pensiilor potrivit Legii nr. 192/2015 sunt discriminați față de pensionarii care, de asemenea, beneficiază de creșterea punctajului anual, dar potrivit art. 169 din Legea nr. 263/2010, Curtea reține că pensionarii excluși de art. 169 alin. (2)—(3) din Legea nr. 263/2010 de la beneficiul creșterii punctajului anual din cauza faptului că, la stabilirea pensiilor, au beneficiat de stagii complete de cotizare cu durată redusă pot beneficia de creșterea punctajului anual în baza art. 169¹. În cazul ambelor categorii de pensionari acest beneficiu va fi acordat numai în măsura în care se va ține seama de stagiou complet de cotizare prevăzut de dreptul comun, nu de legi cu caracter special. Astfel, potrivit art. 169 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, „**Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care, la recalcularea pensiilor în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, aprobată cu completări prin Legea nr. 78/2005, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea punctajului mediu anual s-a utilizat vechimea în muncă necesară deschiderii dreptului la pensie prevăzută de acte normative cu caracter special**”, iar, potrivit art. 169 alin. (3), „**De creșterea punctajelor anuale prevăzută la alin. (1) beneficiază și persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 aprilie 2001—2 noiembrie 2008 inclusiv, numai în situațiile în care, potrivit legii, la determinarea punctajului mediu anual s-au utilizat stagiile complete de cotizare prevăzute de legislația în vigoare în perioada respectivă**”. Spre comparație, potrivit interpretării instanței supreme date sintagmei criticate din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, la recalculare se va ține seama de stagiile complete de cotizare prevăzute de dreptul comun, respectiv Legea nr. 263/2010, în vigoare la data recalculării, respectiv 1 ianuarie 2016. Prin urmare, Curtea constată că legiuitorul nu i-a tratat în mod diferențiat pe pensionarii prevăzuți de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 față de cei vizați de prevederile art. 169 din aceeași lege, ci în mod uniform, aplicând

consecvent orientarea sa de a nu acorda majorarea punctajului anual în mod cumulativ cu beneficiul stagiului complet de cotizare cu durată redusă.

75. Cu referire la critica potrivit căreia sunt discriminați pensionarii care, la valorificarea creșterii punctajului, nu au beneficiat de durata stagiului complet de cotizare de la data deschiderii dreptului față de cei care, la valorificarea creșterii punctajului, au beneficiat de această durată, Curtea reține că scopul legiuitorului a fost de a-i gratifica, în mod egal, pe toți cei care au lucrat/lucrează în alte condiții de muncă decât cele normale. Într-o primă fază de implementare a acestei politici, adică în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015, legiuitorul a oferit beneficiul doar celor care, la pensionare, nu valorificaseră un stagiu complet de cotizare cu durată redusă, alta decât cea prevăzută de dreptul comun în vigoare la momentul respectiv. Prin adoptarea Legii nr. 192/2015, legiuitorul a oferit însă beneficiul și celor excluși anterior, fără să intenționeze să îl acorde cumulativ cu beneficiul valorificat la data pensionării. Prin urmare, aceasta a fost rațiunea pentru care, la recalcularea prevăzută de Legea nr. 192/2015, legiuitorul a prevăzută că legea materială privind stagiul de cotizare să nu fie cea în vigoare la data pensionării. Având în vedere că este legitimă din punct de vedere constituțional această opțiune a legiuitorului, nu se poate susține, așa cum o fac autorii excepției, că beneficiarii recalculării prevăzute de Legea nr. 192/2015 sunt discriminați față de cei cărora, la momentul acordării creșterii punctajului anual, li s-a valorificat stagiul complet de cotizare de care s-a ținut seama la data pensionării.

76. În ceea ce privește critica întemeiată pe o presupusă încălcare a art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a reținut că autorii semnaleză faptul că prevederile criticate nu țin seama de stagiul complet de cotizare cu durată redusă, respectiv 20 de ani, avut în vedere la stabilirea/recalcularea pensiilor vizate de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010. Or, în mod evident, art. 21 alin. (3) din Constituție nu are legătură cu aceste susțineri. Astfel, autorii sugerează că este inechitabil să nu se țină seama la recalcularea pensiilor de stagiul complet de cotizare luat în considerare la calcularea lor, deci critică o presupusă inechitate ce ar caracteriza o normă juridică substanțială. Dar prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție se referă în mod expres la procesul judiciar, impunând exigența ca acesta să se desfășoare în mod echitabil.

77. Cu referire la invocarea art. 21 alin. (1) din Constituție, autorii susțin, în mod neîntemeiat, că neclaritatea prevederilor criticate face imposibilă exercitarea efectivă a accesului liber la justiție. Or, a statuat Curtea, autorii prezentei excepții sunt și inițiatorii litigiilor în care au ridicat excepția, ceea ce demonstrează că nu au fost împiedicați să se adreseze justiției pentru apărarea dreptului lor, respectiv a dreptului prevăzut de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010.

78. Critica formulată prin raportare la art. 41 alin. (2) din Constituție este neîntemeiată, întrucât prevederile criticate nu înlătură din legislație regimul juridic prin care s-a urmărit să se țină seama de circumstanțele desfășurării activității în alte condiții de muncă decât cele normale. Astfel, în cazul în care, ulterior recalculării, cuantumul pensiei este mai mare, pensionarii care au lucrat în condiții de muncă altele decât cele normale valorifică beneficiul creșterii punctajului anual, acordat de către legiuitor tocmai în considerarea acestei condiții obiective. În mod similar, în situația în care recalcularea nu conduce la un cuantum mai ridicat al pensiilor, pensionarii care au lucrat în condiții de muncă altele decât cele normale vor continua să valorifice beneficiul stagiului complet de cotizare cu durată redusă de care s-a ținut seama la deschiderea dreptului la pensie. Or, evident, temeiul în baza căruia legiuitorul a prevăzută stagii complete de cotizare cu durată redusă l-a reprezentat și îl reprezintă tot împrejurarea obiectivă care îi diferențiază, pe de o parte, pe cei care au lucrat și lucrează în condiții de muncă altele decât cele normale de cei care, pe de altă parte, au lucrat și lucrează în condiții normale. Prin urmare, indiferent de efectul pe care îl va avea asupra cuantumului

pensiei lor recalcularea prevăzută de Legea nr. 192/2015, legiuitorul ține, mai departe, seama de împrejurarea obiectivă care distinge pensionarii care au lucrat în condiții de muncă altele decât cele normale de ceilalți pensionari.

79. Critica raportată la art. 44 alin. (1), alin. (2) teza întâi, alin. (3) și (8) din Constituție, potrivit jurisprudenței anterioare a Curții, este neîntemeiată, ținând seama de faptul că, potrivit art. 169¹ alin. (4) din Legea nr. 263/2010, „În situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1)—(3), rezultă un punctaj mediu anual mai mic, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării”. Ca atare, ca urmare a recalculării pensiei, pensionarii vor avea o pensie mai mare (datorită efectului superior al majorării punctajelor anuale față de beneficiul stagiului de cotizare redus) sau o pensie egală în cuantum cu cea de dinaintea recalculării (în cazul în care majorarea punctajelor anuale la recalculare nu este mai avantajoasă decât efectul reducerii stagiului complet de cotizare de la calcularea pensiei inițiale), nicidecum o pensie într-un cuantum inferior celui stabilit la momentul recalculării. Prin urmare, Curtea constată că nici dreptul de proprietate privată garantat de art. 44 din Constituție nu este încălcat în prezenta cauză.

80. Curtea a stabilit că și critica raportată la art. 47 alin. (2) din Constituție este neîntemeiată, având în vedere că situația analizată de Curte în Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, invocată de către autorii excepției, este diferită de cea în care se află aceștia. Astfel, prin decizia menționată, Curtea a constatat neconstituționalitatea măsurii legislative de reducere a cuantumului pensiei aflate în plată, în vreme ce, în prezenta cauză, dispozițiile criticate dau expresie unor măsuri favorabile pensionarilor, ca urmare a recalculării, în cel mai dezavantajos caz pentru aceștia pensia rămânând la același nivel.

81. În ceea ce privește critica formulată prin raportare la art. 53 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că dispozițiile criticate nu operează o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la pensie al autorilor excepției de neconstituționalitate, astfel încât pretinsa încălcare a prevederilor constituționale amintite, neavând incidență în cauză, nu va fi analizată.

82. Cu privire la critica raportată la art. 108 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că verificarea eventualității ca o hotărâre a Guvernului să modifice legea în executarea căreia a fost emisă depășește competențele Curții Constituționale.

83. Curtea a mai statuat că nu se încalcă art. 129 și art. 148 alin. (2) din Constituție, având în vedere că aceste dispoziții nu au incidență în soluționarea prezentei cauze.

84. În examinarea criticii de neconstituționalitate a art. 169² din Legea nr. 263/2010, Curtea observă că autorii critică acest articol pentru motive identice pentru care acesta a fost criticat și de către autorii excepției de neconstituționalitate soluționate prin Decizia Curții nr. 182 din 16 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 26 mai 2021. Astfel, în paragrafele 40—43 ale deciziei menționate, Curtea a reținut că acestea se referă, în esență, la două aspecte: un prim aspect vizează pretinsa lipsa de claritate, întrucât se instituie o reglementare paralelă cu cea a art. 169¹ din același act normativ, în timp ce al doilea aspect vizează o omisiune legislativă, întrucât din conținutul dispozițiilor de lege criticate nu reiese dacă art. 169² din Legea nr. 263/2010 este aplicabil și persoanelor cărora nu li s-au recalculat pensiile în temeiul art. 169¹ din aceeași lege.

85. Cu privire la primul aspect de neconstituționalitate, Curtea a reținut că, potrivit art. 169² alin. (3) și (4) din Legea nr. 263/2010, recalcularea pensiei în temeiul acestui articol de lege s-a efectuat, din oficiu, în termen de 12 luni, calculat de la data de 1 octombrie 2018. Procesul de recalculare a pensiilor, potrivit art. 169² din Legea nr. 263/2010, este, prin urmare, distinct și ulterior celui prevăzut de art. 169¹ din aceeași lege, care s-a aplicat începând cu data de 1 ianuarie 2016. Prin urmare, este lipsită de susținere critica potrivit căreia dispozițiile art. 169² din Legea nr. 263/2010 ar constitui un paralelism legislativ.

86. Mai mult, Curtea a statuat că cele două texte de lege la care fac referire autorii excepției au reglementări cu un conținut diferit. Astfel, așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, paragrafele 71—77, dispozițiile art. 169² din Legea nr. 263/2010 implică o schimbare a concepției legislative în raport cu dispozițiile art. 169¹ din aceeași lege, în sensul acordării, începând cu data de 1 octombrie 2018, atât a beneficiului majorării de punctaj, cât și a beneficiului folosirii, la recalcularea pensiei, a unui stagiului de cotizare redus, reglementat de acte normative cu caracter special. Or, așa cum s-a reținut și anterior, dispozițiile art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 au prevăzut doar creșterea punctajelor anuale, fără să fie luate în calcul la stabilirea pensiei stagiile de cotizare prevăzute de legile speciale, în vigoare la data pensionării, ci stagiul complet de cotizare prevăzut de Legea nr. 263/2010.

87. Examinând criticile referitoare la pretinsa omisiune legislativă, Curtea a observat că recalcularea pensiei în temeiul art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 a reprezentat o procedură aplicabilă, din oficiu, tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, astfel cum precizează în mod expres art. 134 alin. (14) din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010, aprobate

prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 28 martie 2011. Justificarea faptului că art. 169² din Legea nr. 263/2010 nu se referă la ipoteza în care recalcularea pensiilor în temeiul art. 169¹ din aceeași lege nu a avut loc se găsește în aceea că la data de 1 octombrie 2018 când, potrivit art. 169² alin. (3) din Legea nr. 263/2010, procesul de recalculare prevăzut de art. 169² trebuia să demareze, procesul obligatoriu de recalculare a pensiilor în temeiul art. 169¹ se putea considera finalizat. Împrejurarea că, din motive obiective, casele de pensii nu și-au îndeplinit în unele cazuri obligația de a recalcula pensiile în termenele prevăzute de lege, potrivit art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, nu poate fi interpretată ca reprezentând un impediment în aplicarea ulterioară a dispozițiilor art. 169² din aceeași lege, de vreme ce procesul de recalculare este obligatoriu, iar nerealizarea sa nu poate fi imputată titularilor dreptului la pensie. Acest aspect de fapt nu este de natură să conducă la neconstituționalitatea art. 169² alin. (1) din Legea nr. 263/2010, care se aplică tuturor persoanelor ale căror pensii trebuiau să fie recalculate, în mod obligatoriu, potrivit art. 169¹ din aceeași lege.

88. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Popa, Bogdan Toader, Gavrilă Lazăr, Alexe Corici, Melu Mihalache, Neculai Ionașcu, Maria Guica, Mircea Beldea, Rodion Mancs, Victor Șoavă, Constantin Cazacu, Viorel Cherecheș, Marta Weisz, Vasile Sorin Holingher, Georgică Irode, Ioan Gălățan, Ion Danciu, Florinel Ciocan, Constantin Nestian, Constantin Dîrmu, Dumitru Lăzăroiu, Ioan Moldovan, Vasile Marcu, Petru George Petruți, Moise Gașpar, Gheorghe Pîrjol, Adrian Alecu, Victor Băloi, Dobîrcău Georgel Astratine, Petre Ardeiu, Eugen Valentin Săcui, Ștefan Muntean, Georgeta Botica, Aurel Dobre, Dumitru Doru Peșcan, Florica Stoicuță, Mihail Stelian Sidea, Ionel Coroian, Sabin Drăgan și Dumitru Lăcătușu în dosarele nr. 1.483/97/2018, nr. 1.801/97/2018, nr. 1.958/97/2018, nr. 341/97/2018, nr. 438/97/2018, nr. 478/97/2018, nr. 1.362/97/2018, nr. 1.892/97/2018, nr. 1.906/97/2018, nr. 3.825/97/2017, nr. 339/97/2018, nr. 1.560/97/2018, nr. 2.558/97/2018, nr. 3.984/97/2017, nr. 698/97/2018, nr. 4.199/97/2017, nr. 4.198/97/2017, nr. 340/97/2018, nr. 3.828/97/2017, nr. 342/97/2018, nr. 344/97/2018, nr. 385/97/2018, nr. 782/97/2018, nr. 1.475/97/2018, nr. 817/97/2018, nr. 1.067/97/2018, nr. 769/97/2018, nr. 2.038/97/2018, nr. 1.557/97/2018, nr. 1.250/97/2018, nr. 3.182/97/2018, nr. 1.139/97/2018, nr. 338/97/2018, nr. 2.655/97/2018, nr. 699/97/2018, nr. 1.549/97/2018, nr. 1.551/97/2018, nr. 1.552/97/2018, nr. 1.555/97/2018 și nr. 1.209/97/2018 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Constantin Trandafir în Dosarul nr. 48.619/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Tamás Kocsis, Kis Andrei, Szász Csaba, Kovács Mihály și Vasile Gorgan în dosarele nr. 412/84/2018, nr. 480/84/2018, nr. 340/84/2018 și nr. 339/84/2018 și nr. 479/84/2018 ale Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, de Paul Gherghina, Iancu Ardeiu și Constantin Ștefănescu în dosarele nr. 2.993/95/2018, nr. 2.787/95/2018 și nr. 2.576/95/2018 ale Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și de Laurențiu Mențel în Dosarul nr. 2.700/121/2018 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și constată că sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și prevederile art. 169² din Legea nr. 263/2010 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 mai 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Cosmin-Constantin Baci
în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cosmin-Constantin Baci se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 8 iulie 2021.
Nr. 374.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

